2019] 2 எஸ்.சி.ஆர். 477

ஃபோர்ச் இந்தியா லிமிடெட்

–எதிர்–

எடெல்வைஸ் அசெட்ஸ் ரீகன்ஸ்ட்ரக்ஷன் கம்பெனி லிமிடெட்

(உரிமையியல் மேல்முறையீடு எண். 818/2018)

ஜனவரி 22, 2019

[மாண்புமிகு நீதியரசர் திரு. ஆர். எஃப். நாரிமன்

மற்றும்

மாண்புமிகு நீதியரசர் திரு. நவின் சின்ஹா]

நொடிப்புநிலை மற்றும் திவால் சட்டம், 2016 – பிரிவுகள் 7, 9, 11, 238, 255 மற்றும் பதினோராவது அட்டவணை – உயர் நீதிமன்றத்தில் நிலுவையில் உள்ள நிறுவனக் கலைப்பு நடவடிக்கையிலிருந்து தனித்து இருக்கும் பட்சத்தில், பிரிவுகள் 7 மற்றும் 9–ன் கீழான நடைமுறைகள் – நிலுவைத் தொகையைச் செலுத்த இயலவில்லை எனக் குறிப்பிட்டு, 2–ஆம் எதிர்மேல்முறையீட்டாளர்–நிறுவனத்திற்கு எதிராக மேல்முறையீட்டாளரால் உயர் நீதிமன்றத்தில் தாக்கல் செய்யப்பட்ட நிறுவனக் கலைப்பு மனு – அதே நிறுவனக் கடனாளியின் நிதிநிலை கடன் வழங்குநரான 1–ஆம் எதிர்மேல்முறையீட்டாளர், தேசிய நிறுவனச்

சட்டத் தீர்ப்பாயத்தின் முன், 2016–ஆம் ஆண்டு சட்டத்தின் பிரிவு 7–ன் கீழ் நொடிப்புநிலை மனுவைத் தாக்கல் செய்தார் – மனு அனுமதிக்கப்பட்டது – உத்தரவிற்கு எதிராக மேல்முறையீட்டாளரால் தாக்கல் செய்யப்பட்ட மேல்முறையீடு – மேல்முறையீட்டுத் தீர்ப்பாயத்தால் தள்ளுபடி செய்யப்பட்டது – 1959–ஆம் ஆண்டு விதிகளின் விதி 26–ன் கீழ் வழங்கப்பட்ட அறிவிப்பு, இந்தச் சட்டம் அமலுக்கு வருவதற்கு நீண்ட காலத்திற்கு முன்பே வழங்கப்பட்டது; எனவே, நிறுவனக் கலைப்பு மனுவை தொடர்ந்து நடத்த அனுமதிக்கப்பட வேண்டும் என்றும், மற்ற கடன் வழங்குநர்களால் இந்தச் சட்டத்தின் கீழ் தாக்கல் செய்யப்பட்ட நடைமுறைகளை அனுமதிக்கக்கூடாது என்றும் மேல்முறையீட்டாளர் வாதிட்டார் – முடிவு: இந்தச் சட்டம் இயற்றப்பட்டபோது, 1959–ஆம் ஆண்டு விதிகளின் விதி 26–ன் கீழ் அறிவிப்பு வழங்கப்படாத நிறுவனக் கலைப்பு மனுக்கள் மட்டுமே தேசிய நிறுவனச் சட்டத் தீர்ப்பாயத்திற்கு மாற்றப்பட்டு, இந்தச் சட்டத்தின் கீழான மனுக்களாகக் கருதப்பட வேண்டும் என்று இருந்தது – இருப்பினும், இந்தச் சட்டத்தின் செயல்பாட்டின் போது, உயர் நீதிமன்றங்கள் மற்றும் இந்தச் சட்டத்தின் கீழான தீர்ப்பு அதிகாரி ஆகிய இருவரிடமும் இணையாக நடைபெறும் நடைமுறைகள், இந்தச் சட்டத்தின் நோக்கத்தையே முடக்கிவிடும் என்று அரசாங்கம் உணர்ந்தது; அதாவது, நஷ்டத்தில் இருக்கும் நிறுவனக் கடனாளிகளை மீட்டெடுப்பதே இந்தச் சட்டத்தின் முக்கிய நோக்கமாகும் – அதற்கேற்ப,

விதிகள் தொடர்ந்து திருத்தப்பட்டு வந்தன; இறுதியில், 2013–ஆம் ஆண்டு சட்டத்தின் பிரிவு 434–ல், 2018–ஆம் ஆண்டில் ஒரு திருத்தம் கொண்டு வரப்பட்டது, அந்தத் திருத்தத்தின் படி, அறிவிப்பு வழங்கப்பட்டு உயர் நீதிமன்றங்களில் நிலுவையில் உள்ள நிறுவனக் கலைப்பு மனுக்களாக இருந்தாலும் கூட, எவரேனும் ஒருவர் அந்த மனுக்களைத் தேசிய நிறுவனச் சட்டத் தீர்ப்பாயத்திற்கு மாற்றக் கோரி விண்ணப்பிக்கலாம், அவ்வாறு விண்ணப்பிக்கும் பட்சத்தில், அந்த மனுக்கள் உயர் நீதிமன்றத்தால் தீர்ப்பு அதிகாரிக்கு மாற்றப்பட்டு, இந்தச் சட்டத்தின் கீழான நொடிப்புநிலை மனுவாகக் கருதப்படும் – தற்போதைய சிக்கலின் சூழலில், இந்தச் சட்டத்தின் பிரிவு 11–ஐக் குறிப்பிடுவது முற்றிலும் தேவையற்றது என்பதால், மேல்முறையீட்டுத் தீர்ப்பாயத்தின் விவாதம் சரியானது அல்ல – இருப்பினும், மேல்முறையீட்டுத் தீர்ப்பாயம் பிறப்பித்த இறுதி உத்தரவில் நீதிமன்றம் தலையிடவில்லை, ஏனெனில், 1–ஆம் எதிர்மேல்முறையீட்டாளரின் விண்ணப்பத்தை ஏற்றுக்கொண்ட தீர்ப்பாயத்தின் நடவடிக்கை என்பது, இந்தச் சட்டத்தின் விதிகளின்படி தீர்மானிக்கப்பட வேண்டிய ஒரு சுதந்திரமான நடைமுறையாகும் – இருப்பினும், 2013–ஆம் ஆண்டு சட்டத்தின் பிரிவு 434–ன் வரம்புரையின் (2018–இல் சேர்க்கப்பட்டது) கீழ் விண்ணப்பிக்க மேல்முறையீட்டாளருக்கு அனுமதி வழங்கப்படுகிறது; இதன் மூலம், உயர் நீதிமன்றத்தில் நிலுவையில் உள்ள நிறுவனக் கலைப்பு நடவடிக்கையைத் தேசிய நிறுவனச் சட்டத்

தீர்ப்பாயத்திற்கு மாற்ற முடியும், அவ்வாறு மாற்றப்படும் பட்சத்தில், அது இந்தச் சட்டத்தின் பிரிவு 9–ன் கீழான நடைமுறையாகக் கருதப்பட்டு விசாரிக்கப்படும் – நிறுமங்கள் சட்டம், 1956 – பிரிவு 433(e) – நிறுமங்கள் சட்டம், 2013 – பிரிவு 434 – நிறுவனங்கள் (நிலுவையில் உள்ள நடைமுறைகளை மாற்றுதல்) விதிகள், 2016 – விதி 5 – நிறுவனங்கள் (நிலுவையில் உள்ள நடைமுறைகளை மாற்றுதல்) இரண்டாவது திருத்த விதிகள், 2017 – நிறுவனங்கள் (நீதிமன்ற) விதிகள், 1959 – விதிகள் 26 மற்றும் 27.

நிறுவனங்கள் (நீதிமன்ற) விதிகள், 1959 – விதிகள் 26 மற்றும் 27 – அறிவிப்பின் கீழ் – அனுமதிக்கப்படுவதற்கு முன் அல்லது அனுமதிக்கப்பட்ட பிறகு – முடிவு : விதிகள் 26 மற்றும் 27 ஆகியவை தெளிவாக அனுமதிக்கப்படுவதற்கு முந்தைய சூழலையே குறிப்பிடுகின்றன; மேலும், விதி 27–ல் இணைக்கப்பட்டுள்ள படிவம் எண் 6–ல் உள்ள அறிவிப்பு, விசாரணைத் தேதிக்கு குறையாமல் 14 நாட்களுக்கு முன்னதாக வழங்கப்பட வேண்டும் என்பதை இது தெளிவுபடுத்துகிறது – எனவே, படிவம் எண் 6–ல் உள்ள "அனுமதிக்கப்பட்டது" என்ற சொல்லானது, நிறுவனக் கலைப்பு மனுவில் அறிவிப்பு வழங்கப்பட்டுள்ளது என்பதை மட்டுமே குறிக்கிறது; மேலும் அந்த மனு, ஒரு குறிப்பிட்ட தேதியில் "நிறுவன நீதிபதியின் முன்

விசாரணைக்காக நிர்ணயிக்கப்பட்டுள்ளது" என்பதையும் இது தெளிவுபடுத்துகிறது.

மேல்முறையீட்டை முடித்துவைத்த நீதிமன்றம் தீர்மானித்ததாவது:–

1.1. நிறுவனங்கள் (நீதிமன்ற) விதிகள் 1959–ன் விதிகள் 26 மற்றும் 27–ஐ மேலோட்டமாக வாசிக்கும்போதே, அவை தெளிவாக 'அனுமதிக்கப்படுவதற்கு முந்தைய' சூழலையே குறிப்பிடுகின்றன என்பது தெளிவாகிறது, மேலும், விதி 27–ல் இணைக்கப்பட்டுள்ள படிவம் எண் 6–ல் உள்ள அறிவிப்பு, விசாரணைத் தேதிக்குக் குறையாமல் 14 நாட்களுக்கு முன்னதாக வழங்கப்பட வேண்டும் என்பதை இந்த விதிகள் தெளிவுபடுத்துகின்றன. எனவே, படிவம் எண் 6–ல் உள்ள "அனுமதிக்கப்பட்டது" என்ற சொல்லின் வெளிப்பாடானது, நிறுவனக் கலைப்பு மனுவில் அறிவிப்பு வழங்கப்பட்டுள்ளது என்பதை மட்டுமே குறிக்கிறது; மேலும் அந்த மனு, ஒரு குறிப்பிட்ட தேதியில் "நிறுவன நீதிபதியின் முன் விசாரணைக்காக நிர்ணயிக்கப்பட்டுள்ளது" என்பதையும் இது தெளிவுபடுத்துகிறது. எனவே, தி/ள். எம்.கே. அண்ட் சன்ஸ் இன்ஜினியரிங் வழக்கில் மெட்ராஸ் உயர் நீதிமன்றம் எடுத்த நிலைப்பாடு முற்றிலும் தவறானது; அதேசமயம், அசோக் கமர்ஷியல் என்டர்பிரைசஸ் வழக்கில் பம்பாய் உயர் நீதிமன்றம் எடுத்த நிலைப்பாடு சட்டப்படி சரியானது.

1.2. சட்டத்தின் தற்போதைய நிலை என்னவென்றால், முதல் கட்டமாக, 2016–ஆம் ஆண்டு நொடிப்புநிலை மற்றும் திவால் சட்டம் இயற்றப்பட்டபோது, 1959–ஆம் ஆண்டு நிறுவனங்கள் (நீதிமன்ற) விதிகளின் விதி 26–ன் கீழ் அறிவிப்பு வழங்கப்படாத நிறுவனக் கலைப்பு மனுக்கள் மட்டுமே தேசிய நிறுவனச் சட்டத் தீர்ப்பாயத்திற்கு மாற்றப்பட்டு, இந்தச் சட்டத்தின் கீழான மனுக்களாகக் கருதப்பட வேண்டும் என்று இருந்தது. இருப்பினும், இந்தச் சட்டத்தின் (Code) செயல்பாட்டின் போது, உயர் நீதிமன்றங்கள் மற்றும் இந்தச் சட்டத்தின் கீழான தீர்ப்பு அதிகாரி ஆகிய இருவரிடமும் இணையாக நடைபெறும் நடைமுறைகள், இந்தச் சட்டத்தின் நோக்கத்தையே முடக்கிவிடும் என்று அரசாங்கம் உணர்ந்தது; அதாவது, நஷ்டத்தில் இருக்கும் நிறுவனக் கடனாளிகளை மீட்டெடுப்பதே இந்தச் சட்டத்தின் முக்கிய நோக்கமாகும். இந்த நோக்கத்திற்கு இணங்க, விதிகள் தொடர்ந்து திருத்தப்பட்டு வந்தன; இறுதியாக, 2018–ஆம் ஆண்டில் சட்டத்தின் பிரிவு 434–ல் ஒரு திருத்தம் கொண்டு வரப்பட்டது; அந்தத் திருத்தத்தின் படி, அறிவிப்பு வழங்கப்பட்டு உயர் நீதிமன்றங்களில் நிலுவையில் உள்ள நிறுவனக் கலைப்பு மனுக்களாக இருந்தாலும் கூட, எவரேனும் ஒருவர் அந்த மனுக்களைத் தேசிய நிறுவனச் சட்டத் தீர்ப்பாயத்திற்கு மாற்றக் கோரி விண்ணப்பிக்கலாம், அவ்வாறு விண்ணப்பிக்கும் பட்சத்தில், அந்த மனுக்கள் உயர் நீதிமன்றத்தால் தீர்ப்பு அதிகாரிக்கு மாற்றப்பட வேண்டும்;

மேலும், அவை இந்தச் சட்டத்தின் கீழான ஒரு நொடிப்புநிலை மனுவாகக் கருதப்பட்டு விசாரிக்கப்படும்.

1.3. மேல்முறையீட்டு தீர்ப்பாயத்தின் காரணங்கள் சரியானவை அல்ல. இந்தச் சட்டத்தின் கீழ் எத்தகைய நபர்கள் திவால் நடைமுறைகளைத் தொடங்கத் தகுதியற்றவர்கள் என்பதைப் பிரிவு 11 குறிப்பிடுகிறது. இந்தச் சட்டப்பிரிவானது மிகக் குறைந்த அளவிலான பயன்பாட்டைக் கொண்டது; மேலும், யாருக்கு எதிராகக் கலைப்பு உத்தரவு பிறப்பிக்கப்பட்டுள்ளதோ, அந்த நிறுவனக் கடனாளி பிரிவு 10 இன் கீழ் ஒரு மனுவைத் தாக்கல் செய்வதை மட்டுமே இது தடை செய்கிறது. இந்தப் பிரிவை வாசித்துப் பார்க்கும்போது, மேல்முறையீட்டு தீர்ப்பாயம் முடிவு செய்துள்ளபடி, ஒரு நிறுவனக் கடனாளிக்கு எதிராகக் கலைப்பு உத்தரவு பிறப்பிக்கப்படும் வரை மட்டுமே பிரிவு 7 அல்லது பிரிவு 9–ன் கீழ் ஒரு திவால் மனுவைத் தாக்கல் செய்ய முடியும் என்ற கருத்து இதில் எழவில்லை. எனவே, உச்சநீதிமன்றத்திற்கு முன்னால் உள்ள இந்தப் பிரச்சனை தொடர்பாக, பிரிவு 11–ஐக் குறிப்பிடுவது என்பது முற்றிலும் பொருத்தமற்றது. இருப்பினும், மேல்முறையீட்டு தீர்ப்பாயம் பிறப்பித்த இறுதி உத்தரவில் தலையிட வேண்டியதில்லை; ஏனெனில், தீர்ப்பாயத்தால் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்ட நிதி சார்ந்த கடன் வழங்குநரின் விண்ணப்பமானது, முற்றிலும் ஒரு சுதந்திரமான நடைமுறை என்பதும்,

அது திவால் சட்டத்தின் விதிகளின்படியே தீர்மானிக்கப்பட வேண்டும் என்பதும் தெளிவாகிறது.

1.4. மேல்முறையீட்டு தீர்ப்பாயம் மேல்முறையீட்டைத் தள்ளுபடி செய்த உத்தரவில் தலையிடவில்லை என்றாலும், நிறுமங்கள் சட்டத்தின் பிரிவு 434–ல் (2018–ல் சேர்க்கப்பட்ட) உள்ள நிபந்தனையின் கீழ் விண்ணப்பிப்பதற்கான உரிமையை நாங்கள் மேல்முறையீட்டாளருக்கு வழங்குகிறோம். இதன் மூலம், டெல்லி உயர் நீதிமன்றத்தில் நிலுவையில் உள்ள நிறுவனக் கலைப்பு நடைமுறையை தேசிய நிறுவனச் சட்டத் தீர்ப்பாயத்திற்கு மாற்றிக் கொள்ளலாம்; அவ்வாறு மாற்றப்பட்ட பிறகு, அது திவால் சட்டத்தின் பிரிவு 9–ன் கீழான ஒரு நடைமுறையாகக் கருதப்படும்.

பி.எஸ்.எல் லிமிடெட்–எதிர்– ஜோட்டன் இந்தியா பிரைவேட் லிமிடெட் (2018) 2 **ஏ.ஐ.ஆர். பம் ஆர் 350 – அங்கீகரிக்கப்பட்டது.**

அசோக் கமர்ஷியல் என்டர்பிரைசஸ் –எதிர்– பரேக் அலுமினெக்ஸ் லிமிடெட் (2017) 4 **பம் சி.ஆர் 653 – சரியான சட்டம் எனத் தீர்மானிக்கப்பட்டது.**

தி/ள். எம்.கே.& சன்ஸ் இன்ஜினியரிங் –எதிர்– ஈசன் ரேரோல் லிமிடெட், **நிறுவன மனு எண்.364/2016 இல் மெட்ராஸ் உயர்நீதிமன்றத்தின் தீர்ப்பு – தவறான தீர்முடிவு எனத் தீர்மானிக்கப்பட்டது.**

ஜெய்ப்பூர் மெட்டல்ஸ் & எலக்ட்ரிக்கல்ஸ் எம்ப்ளாயீஸ் ஆர்கனைசேஷன், பொதுச் செயலாளர் திரு. தேஜ் ராம் மீனா மூலமாக –எதிர்– ஜெய்ப்பூர் மெட்டல்ஸ் & எலக்ட்ரிக்கல்ஸ் லிமிடெட், அதன் நிர்வாக இயக்குனர் மற்றும் பலர் மூலமாக, **2018 (15) ஸ்கேல் 836 – குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது.**

<u>வழக்கு சட்ட குறிப்பு</u>

(2017) 4 பம் சி.ஆர் 653	**சரியானது**	**பத்தி 15**
2018 (15) ஸ்கேல் 836	**குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது**	**பத்தி 17**
(2018) 2 ஏ.ஐ.ஆர். பம் ஆர் 350	**அங்கீகரிக்கப்பட்டது**	**பத்தி 19**

உரிமையியல் மேல்முறையீட்டு அதிகாரவரம்பு : உரிமையியல் மேல்முறையீடு எண்.818/2018.

புது தில்லியில் உள்ள தேசிய நிறுவனச் சட்ட மேல்முறையீட்டு தீர்ப்பாயத்தின், நிறுவன மேல்முறையீடு(ஏ.டி) (நொடிப்புநிலை)

எண்.202/2017–ல், 23.11.2017 அன்று வழங்கிய தீர்ப்பு மற்றும் உத்தரவிலிருந்து எழுகிறது.

மேல்முறையீட்டாளருக்காக – திருமதி புர்தி மர்வா குப்தா, திருமதி ஹென்னா ஜார்ஜ், ஏ. வேநாயகம் பாலன்.

எதிர்மேல்முறையீட்டாளருக்காக – சஞ்சீவ் சென், மூத்த வழக்குரைஞர், திருமதி. ஸ்ருஷ்டி கரே, எஸ்.எஸ்.ஷ்ரா.ப்.

நீதிமன்றத் தீர்ப்புரை மாண்புமிகு நீதியரசர் திரு. ரோஹிண்டன் எ.ப். நாரிமன் அவர்களால் பகரப்பட்டது.

1. தற்போதுள்ள இந்த விஷயம், ஒரு செயல்பாட்டு ரீதியான கடன் ஈந்தோர் கடந்த 2014–ஆம் ஆண்டில் தாக்கல் செய்த நிறுவனக் கலைப்பு மனுவைத் தொடர்ந்து நடத்துவதற்காக தாக்கல் செய்யப்பட்ட மேல்முறையீட்டில் இருந்து எழுகிறது. இந்த மேல்முறையீட்டைத் தீர்த்து வைப்பதற்குத் தேவையான தொடர்புடைய பொருண்மைகள் பின்வருமாறு:–

2. டெல்லி உயர் நீதிமன்றத்தில் 10.01.2014 அன்று, கடன்களைத் திருப்பிச் செலுத்த இயலாமை என்ற காரணத்திற்காக தற்போதைய மேல்முறையீட்டாளரால் 2–வது எதிர்மேல்முறையீட்டாளர்– நிறுவனத்திற்கு எதிராக, நிறுவனக் கலைப்பு மனு எண்.42/2014

(கம்பெனிகள் சட்டத்தின் பிரிவு 433(e)-ன் கீழ்) தாக்கல் செய்யப்பட்டது, மனு தொடர்பான நோட்டீஸ் அனுப்பப்பட்டுவிட்டதாக டெல்லி உயர் நீதிமன்றத்தின் 20.01.2014 தேதியிட்ட உத்தரவில் பதிவு செய்யப்பட்டுள்ளது. மேல்முறையீட்டாளரின் கற்றறிந்த வழக்குரைஞர் எங்களின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வந்த அடுத்தடுத்த உத்தரவுகள், அந்த நிறுவனம் உண்மையில் தனக்குக் கடன் அல்லது பொறுப்பு இருப்பதை ஒப்புக்கொண்டுள்ளது என்பதைத் தெரிவிக்கின்றன.

3. மேல்முறையீட்டாளரின் கற்றறிந்த வழக்குரைஞர் சுட்டிக்காட்டிய மற்றுமொரு கருத்து என்னவென்றால், சம்பந்தப்பட்ட அந்த நிறுவனமே 14.07.2015 அன்று 1985-ஆம் ஆண்டு நலிந்த தொழில் நிறுவனங்கள் சட்டத்தின் கீழ், தொழில் மற்றும் நிதி மறுசீரமைப்பு வாரியத்திடம் ஒரு குறிப்பை சமர்ப்பித்திருந்தது, மேல்முறையீட்டாளரின் வழக்குரைஞரின் கூற்றுப்படி, அந்தக் குறிப்பானது 11.12.2016 அன்றுடன் ரத்தாகிவிட்டது. மற்றொரு செயல்பாட்டு கடன் வழங்குநரான எஸ்.கே.எஃப் இந்தியா லிமிடெட், 2-வது எதிர்மேல்முறையீட்டாளர் நிறுவனத்திற்கு எதிராக, 2016 ஆம் ஆண்டு நொடிப்புநிலை மற்றும் திவால் சட்டத்தின் பிரிவு 9-ன் கீழ் (சுருக்கமாக 'சட்டம்') ஒரு விண்ணப்பத்தைத் தாக்கல் செய்தது தெரிய வருகிறது, பின்னர், அந்த விண்ணப்பத்தைத் திரும்பப் பெற அனுமதி வழங்கப்பட்டது; இதன் மூலம், கடன் ஈந்தோர் உயர் நீதிமன்றத்தில்

நிலுவையில் உள்ள றுவனக் கலைப்பு மனு எண்.42/2014–வுடன் சேர்த்துத் தனது மனுவையும் விசாரிக்கும்படி கோருவதற்கு வழிவகை செய்யப்பட்டது.

4. இதற்கிடையில், அதே நிறுவனக் கடனாளிக்கு கடன் வழங்கிய நிதி சார்ந்த கடன் ஈந்தோரில் ஒருவரான 1–வது எதிர்மேல்முறையீட்டாளர், 2017–ஆம் ஆண்டு மே அல்லது ஜூன் மாதவாக்கில், சட்டத்தின் பிரிவு 7–ன் கீழ் மனுவைத் தாக்கல் செய்வதற்காக தேசிய நிறுவனச் சட்டத் தீர்ப்பாயத்தை அணுகினார். 07.08.2017 அன்று இந்த மனு அனுமதிக்கப்பட்டது. மேற்கூறிய உத்தரவுக்கு எதிராக, இங்குள்ள மேல்முறையீட்டாளரால் மேல்முறையீடு தாக்கல் செய்யப்பட்டது, அந்த மேல்முறையீட்டைத் தீர்ப்பாயம் தள்ளுபடி செய்தது, இதற்காக சட்டத்தின் பிரிவு 11–ஐக் குறிப்பிட்ட தீர்ப்பாயம், உயர் நீதிமன்றத்தால் இதுவரை நிறுவனத்தைக் கலைப்பதற்கான இறுதி உத்தரவு பிறப்பிக்கப்படாததால், நிதி சார்ந்த கடன் ஈந்தோரின் மனு ஏற்றுக்கொள்ளத்தக்கது என்று தீர்ப்பளித்தது, இதன் விளைவாக, மேல்முறையீட்டாளரின் மனு தள்ளுபடி செய்யப்பட்டது.

5. மேல்முறையீட்டாளரின் சார்பில் முன்னிலையான கற்றறிந்த வழக்குரைஞர், இந்த வழக்கின் ஆவணங்களை மிகவும் விரிவாகவும் சிரமமெடுத்தும் எங்களுக்கு விளக்கினார், மேலும், அவர் சட்டத்தின் விதிகள் மற்றும் நிறுவன விவகார அமைச்சகத்தின்

அறிவிக்கைகளையும் சுட்டிக்காட்டினார், அந்த அறிவிக்கைகள், பிரிவு 239–ன் கீழ் வழங்கப்பட்ட அதிகாரத்தைப் பயன்படுத்தி, நிறுமங்கள் (நிலுவையில் உள்ள நடைமுறைகளை மாற்றுதல்) விதிகள், 2015–ஐ உருவாக்கியுள்ளன. சட்டத்தின் பதினொன்றாவது அட்டவணையில் இன்றுவரை செய்யப்பட்டுள்ள திருத்தங்களையும் அவர் சுட்டிக்காட்டினார், மேலும், அவர் தாக்கல் செய்துள்ள நிறுவனக் கலைப்பு மனுவானது, மேற்கூறிய விதிகளின் 'விதி 5'–ன் வரம்பிற்குள் தெளிவாக வரும் என்று எங்களிடம் வாதிட்டார், ஏனெனில், திவால் சட்டம் அமலுக்கு வருவதற்கு முன்பே, நிறுமங்கள் (நீதிமன்ற) விதிகள் 1959–ன் 'விதி 26'–ன் கீழான அறிவிப்பு அனுப்பப்பட்டு முறைப்படி சார்வுறப்பட்டது என்பது அவரது வாதமாகும். சூழ்நிலை இவ்வாறிருக்க, நிறுவனக் கலைப்பு மனுவானது டெல்லி உயர் நீதிமன்றத்திலேயே தொடர்ந்து நடைபெற வேண்டும்; மேலும், அதை அங்கேயே தொடர்வதற்கு அனுமதிக்க வேண்டும். இந்த வாதத்தின் அவசியமான ஒரு உட்குறிப்பு என்னவென்றால்–உயர் நீதிமன்றத்தில் நிலுவையில் உள்ள நிறுவனக் கலைப்பு நடைமுறைகள் மட்டுமே தொடர வேண்டும்; மற்ற கடன் ஈந்தோர்களால் சட்டத்தின் கீழ் தாக்கல் செய்யப்பட்ட நடைமுறைகள் தொடரக்கூடாது என்பதுதான்.

6. 1–ஆம் எதிர்மேல்முறையீட்டாளர் சார்பில் முன்னிலையான கற்றறிந்த மூத்த வழக்குரைஞர் திரு. சஞ்சீவ் சென், இந்த சமர்ப்பிப்புகளை எதிர்த்தார், மேலும், சட்டத்தின் கீழ் தாக்கல் செய்யப்பட்டுள்ள மனுக்களுக்கு முன்னால், உயர் நீதிமன்றத்தில் உள்ள நிறுவனக் கலைப்பு மனுக்கள் தொடர்ந்து நடைபெற அனுமதிக்கப்பட்டால், சட்டத்தின் ஒட்டுமொத்த நோக்கமே சிதைந்துவிடும் என்பதை நிறுவுவதற்குத் தேவையான சட்டப்பூர்வமான மற்றும் இதர அனைத்து ஆதாரங்களையும் அவர் எங்களின் முன் சமர்ப்பித்தார். அவர் தனது வாதத்தை உறுதிப்படுத்துவதற்காக, இந்த நீதிமன்றத்தின் சில முந்தைய தீர்ப்புகளைச் சுட்டிக்காட்டினார்; குறிப்பாக, சட்டத்தின் பிரிவு 238–ஐ அவர் வலியுறுத்திக் குறிப்பிட்டார். அவரது வாதப்படி, எங்களது சில முந்தைய தீர்ப்புகளில் கூறப்பட்டுள்ளவாறு, சட்டத்தின் பிரிவு 7 அல்லது பிரிவு 9–ன் கீழ் தொடங்கப்பட்ட நடைமுறைகள் என்பவை சுயாதீனமான நடைமுறைகள் ஆகும், உயர் நீதிமன்றத்தில் ஏதேனும் ஒரு நிறுவனக் கலைப்பு மனு நிலுவையில் இருந்தாலும், அதனால் எந்தத் தடையும் இன்றி, சட்ட நடைமுறைகள் அதன் தர்க்கரீதியான முடிவை எட்ட வேண்டும். அவரது வாதப்படி, சட்டத்தின் அடிப்படை நோக்கம் என்னவென்பதை நினைவில் கொள்வது மிகவும் அவசியம்; அதாவது, நஷ்டத்தில் இயங்கிக் கொண்டிருக்கும் ஒரு நிறுவனத்திற்குப் புத்துயிர் ஊட்டுவதே இதன் நோக்கமாகும், சட்டத்தின் விதிகளின்படி, அந்த நிறுவனத்தை

மீண்டும் உயிர்ப்பிக்கும் செயல்முறை தோல்வியடைந்தால் மட்டுமே, அந்தச் சட்டத்தின் கீழ் நிறுவனத்தைக் கலைக்கும் நடவடிக்கை மேற்கொள்ளப்படும். இதனைக் கருத்தில் கொள்ளும்போது, மேல்முறையீட்டு தீர்ப்பாயத்தின் தீர்ப்பானது, அவர் முன்வைத்த வாதங்களின் அடிப்படையில் உறுதி செய்யப்படத்தக்கது என்பது தெளிவாகிறது; எனவே, இந்த மேல்முறையீடு தள்ளுபடி செய்யப்பட வேண்டும்.

7. இந்தக் கட்டத்தில், சட்டத்தில் உள்ள சில விதிகளக் குறிப்பிடுவது அவசியமானது. சட்டத்தின் பிரிவு 255 இல் குறிப்பிட்டுள்ளது பின்வருமாறு :–

> "**255. 2013–ஆம் ஆண்டின் 18–வது சட்டத் திருத்தங்கள்.–** நிறுமங்கள் சட்டம் 2013 ஆனது, பதினொன்றாவது அட்டவணையில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ள முறையில் திருத்தப்பட வேண்டும்."

8. இந்தப் பிரிவின்படி, சட்டத்தின் பதினொன்றாவது அட்டவணையானது 15.11.2016 அன்று நிறுமங்கள் சட்டம் 2013–ல் பல்வேறு திருத்தங்களை மேற்கொண்டது; இது 01.12.2016 முதல் நடைமுறைக்கு வந்தது. அதன்படி, நிறுமங்கள் சட்டம் 2013–ன் பிரிவு 434 பின்வருமாறு மாற்றியமைக்கப்பட்டது:–

"**434. நிலுவையில் உள்ள சில நடைமுறைகளை மாற்றுதல்.–** (1) இது தொடர்பாக மத்திய அரசால் அறிவிக்கப்படும் தேதியில், –

(அ) 1956–ஆம் ஆண்டு நிருமங்கள் சட்டத்தின் பிரிவு 10–E, உட்பிரிவு (1)–ன் கீழ் அமைக்கப்பட்ட நிறுமச் சட்ட நிர்வாக வாரியத்தின் முன் நிலுவையில் உள்ள அனைத்து விவகாரங்கள், நடைமுறைகள் அல்லது வழக்குகள், மத்திய அரசு அறிவிக்கும் அந்தத் தேதிக்கு முன்னதாக எவை நிலுவையில் இருந்தனவோ, அவை அனைத்தும் தீர்ப்பாயத்திற்கு மாற்றப்படும், மேலும், தீர்ப்பாயமானது அத்தகைய விவகாரங்கள் அல்லது வழக்குகளை இந்தச் சட்டத்தின் (2013–ஆம் ஆண்டு சட்டம்) விதிகளின்படி தீர்வு செய்ய வேண்டும்;

(ஆ) அத்தகைய தேதிக்கு முன்னதாக, நிருமச் சட்ட வாரியம் வழங்கிய ஏதேனும் ஒரு முடிவு அல்லது உத்தரவினால் பாதிக்கப்பட்ட நபர், அந்த உத்தரவு தனக்குத் தெரிவிக்கப்பட்ட தேதியிலிருந்து அறுபது நாட்களுக்குள், அந்த உத்தரவிலிருந்து எழும் சட்ட ரீதியான கேள்விகள் குறித்து உயர் நீதிமன்றத்தில் மேல்முறையீடு செய்யலாம்:

வரம்புரையாக, மேல்முறையீட்டாளர், குறிப்பிட்ட காலக்கெடுவிற்குள் மேல்முறையீடு செய்ய முடியாமல் போனதற்குப் போதுமான காரணம் இருந்தது என்று உயர் நீதிமன்றம் திருப்தியடைந்தால், அந்த மேல்முறையீட்டைத் தாக்கல் செய்ய அறுபது நாட்களுக்கு மிகாமல் மேலும் ஒரு கால அவகாசத்தை நீதிமன்றம் அனுமதிக்கலாம்; மற்றும்

(இ) மத்திய அரசு அறிவிக்கும் அந்தத் தேதிக்கு முன்னதாக, ஏதேனும் ஒரு மாவட்ட நீதிமன்றம் அல்லது உயர் நீதிமன்றத்தின் முன் நிலுவையில் இருந்த 1956–ஆம் ஆண்டு நிருமங்கள் சட்டத்தின் கீழான அனைத்து நடைமுறைகளும்–அதாவது இசைவுப் பொதுவர் தீர்ப்பு, சமரசம், ஏற்பாடுகள், மறுசீரமைப்பு மற்றும் நிருமங்களைக் கலைத்தல் தொடர்பான அனைத்து நடைமுறைகளும்–தீர்ப்பாயத்திற்கு மாற்றப்படும், மேலும், அந்த நடைமுறைகள் மாற்றப்படுவதற்கு முன்பு எந்தக் கட்டத்தில் இருந்தனவோ, அதே கட்டத்திலிருந்து தீர்ப்பாயம் அவற்றைத் தொடர்ந்து நடத்தலாம்:

வரம்புரையாக, நிறுவனங்களைக் கலைப்பது தொடர்பான நடைமுறைகளில், மத்திய அரசால் நிர்ணயிக்கப்படும்

அந்தக் குறிப்பிட்ட கட்டத்தில் இருக்கும் வழக்குகள் மட்டுமே தீர்ப்பாயத்திற்கு மாற்றப்பட வேண்டும்.

(2) நிருமச் சட்ட வாரியம் அல்லது நீதிமன்றங்களின் முன் நிலுவையில் உள்ள அனைத்து விவகாரங்கள், நடைமுறைகள் அல்லது வழக்குகளை, இந்தச் சட்டத்தின் கீழ் தீர்ப்பாயத்திற்கு உரிய நேரத்தில் மாற்றுவதை உறுதி செய்வதற்காக, இந்தச் சட்டத்தின் விதிகளுக்கு உட்பட்டு மத்திய அரசு விதிகளை உருவாக்கலாம்."

9. 17.08.2018 முதல், பிரிவு 434 மீண்டும் மாற்றியமைக்கப்பட்டது. இந்த முறை, விதிமுறை பின்வருமாறு:–

"**434. நிலுவையில் உள்ள சில நடைமுறைகளை மாற்றுதல்.–** (1) இது தொடர்பாக மத்திய அரசால் அறிவிக்கப்படும் தேதியில்,–

(அ) 1956–ஆம் ஆண்டு நிருமங்கள் சட்டத்தின் பிரிவு 10–E, உட்பிரிவு (1)–ன் கீழ் அமைக்கப்பட்ட நிருமச் சட்ட நிர்வாக வாரியத்தின் (இதில் இதன்பிறகு நிருமச் சட்ட வாரியம் என்று குறிப்பிடப்படும்) முன் நிலுவையில் உள்ள அனைத்து விவகாரங்கள், நடைமுறைகள் அல்லது வழக்குகள், மத்திய அரசு அறிவிக்கும் அந்தத் தேதிக்கு

முன்னதாக எவை நிலுவையில் இருந்தனவோ, அவை அனைத்தும் தீர்ப்பாயத்திற்கு மாற்றப்படும், மேலும், தீர்ப்பாயமானது அத்தகைய விவகாரங்கள் அல்லது வழக்குகளை இந்தச் சட்டத்தின் (2013–ஆம் ஆண்டு சட்டம்) விதிகளின்படி தீர்வு செய்ய வேண்டும்;

(ஆ) அத்தகைய தேதிக்கு முன்னதாக, நிருமச் சட்ட வாரியம் வழங்கிய ஏதேனும் ஒரு முடிவு அல்லது உத்தரவினால் பாதிக்கப்பட்ட நபர், அந்த உத்தரவு தனக்குத் தெரிவிக்கப்பட்ட தேதியிலிருந்து அறுபது நாட்களுக்குள், அந்த உத்தரவிலிருந்து எழும் சட்ட ரீதியான கேள்விகள் குறித்து உயர் நீதிமன்றத்தில் மேல்முறையீடு செய்யலாம்:

வரம்புரையாக, மேல்முறையீட்டாளர், குறிப்பிட்ட காலக்கெடுவிற்குள் மேல்முறையீடு செய்ய முடியாமல் போனதற்குப் போதுமான காரணம் இருந்தது என்று உயர் நீதிமன்றம் திருப்தியடைந்தால், அந்த மேல்முறையீட்டைத் தாக்கல் செய்ய அறுபது நாட்களுக்கு மிகாமல் மேலும் ஒரு கால அவகாசத்தை நீதிமன்றம் அனுமதிக்கலாம்; மற்றும்

(இ) 1956–ஆம் ஆண்டு நிருமங்கள் சட்டத்தின் கீழ், இசைவுப் பொதுவர் தீர்ப்பு, சமரசம், ஏற்பாடுகள், மறுசீரமைப்பு மற்றும் நிருமங்களைக் கலைத்தல் உள்ளிட்ட அனைத்து

நடைமுறைகளும்–மத்திய அரசு அறிவிக்கும் அந்தத் தேதிக்கு முன்னதாக ஏதேனும் ஒரு மாவட்ட நீதிமன்றம் அல்லது உயர் நீதிமன்றத்தில் நிலுவையில் இருந்தால்– அவை அனைத்தும் தீர்ப்பாயத்திற்கு மாற்றப்படும். மேலும், அந்த நடைமுறைகள் மாற்றப்படுவதற்கு முன்பு எந்தக் கட்டத்தில் இருந்தனவோ, அதே கட்டத்திலிருந்து தீர்ப்பாயம் அவற்றைத் தொடர்ந்து நடத்தலாம்:

வரம்புரையாக, நிறுவனங்களைக் கலைப்பது தொடர்பான நடைமுறைகளில், மத்திய அரசால் நிர்ணயிக்கப்படும் அந்தக் குறிப்பிட்ட கட்டத்தில் இருக்கும் வழக்குகள் மட்டுமே தீர்ப்பாயத்திற்கு மாற்றப்பட வேண்டும்:

மேலும் வரம்புரையாக, நிறுவனக் கலைப்பு தவிர்த்த பிற விவகாரங்கள் தொடர்பான நடைமுறைகளில், எந்த வழக்குகளுக்கான தீர்ப்பு அல்லது உத்தரவுகளை உயர் நீதிமன்றங்கள் தள்ளிவைக்கவில்லையோ, அந்த வழக்குகள் மட்டுமே தீர்ப்பாயத்திற்கு மாற்றப்பட வேண்டும்:

மேலும் வரம்புரையாக–

(i) 1956–ஆம் ஆண்டு நிருமங்கள் சட்டத்தின் கீழான அனைத்து நடைமுறைகளும்–நிருமங்களைக் கலைப்பது

தொடர்பான வழக்குகள் தவிர்த்து–எந்த வழக்குகளில் அனுமதிப்பதற்கோ அல்லது நிராகரிப்பதற்கோ ஆன உத்தரவுகள் உயர் நீதிமன்றத்தால் தள்ளிவைக்கப்படவில்லையோ, அவை மாற்றப்பட வேண்டும்; அல்லது

(ii) உயர் நீதிமன்றங்களிலிருந்து மாற்றப்படாத, நிறுவனங்களைக் கலைத்தல் தொடர்பான அந்த நடைமுறைகள்;

அத்தகைய நடைமுறைகள், 1956–ஆம் ஆண்டு நிருமங்கள் சட்டம் மற்றும் 1959–ஆம் ஆண்டு நிருமங்கள் (நீதிமன்ற) விதிகளின்படியே 1959) கையாளப்பட வேண்டும்:

மேலும் வரம்புரையாக, 1956–ஆம் ஆண்டு நிருமங்கள் சட்டத்தின் பிரிவு 485, உட்பிரிவு (1)–ன் கீழ், நிறுவனத்தைக் கலைப்பதற்கான தீர்மானம் குறித்த விளம்பரம் வெளியிடப்பட்டு, ஆனால் 01.04.2017–க்கு முன்பாக அந்த நிறுவனம் இன்னும் முழுமையாகக் கலைக்கப்படாத நிலையில் இருந்தால், அத்தகைய தானார்வக் கலைப்பு நடவடிக்கைகள் தொடர்ந்து 1956–ஆம் ஆண்டு நிருமங்கள் சட்டம் மற்றும் 1959–ஆம்

ஆண்டு நிருமங்கள் (நீதிமன்ற) விதிகளின்படியே கையாளப்பட வேண்டும்:

மேலும் வரம்புரையாக, 2018–ஆம் ஆண்டு நொடிப்புநிலை மற்றும் திவால் (திருத்த) அவசரச் சட்டம் தொடங்குவதற்கு முன்னதாக, ஏதேனும் ஒரு நீதிமன்றத்தில் நிலுவையில் உள்ள நிறுவனக் கலைப்பு தொடர்பான நடைமுறைகளில் உள்ள எந்தவொரு தரப்பினரும், அத்தகைய நடைமுறைகளைத் தீர்ப்பாயத்திற்கு மாற்றுவதற்கு ஒரு விண்ணப்பத்தைத் தாக்கல் செய்யலாம், நீதிமன்றம் அத்தகைய நடைமுறைகளைத் தீர்ப்பாயத்திற்கு மாற்ற உத்தரவிடலாம், அவ்வாறு மாற்றப்பட்ட நடைமுறைகள், 2016–ஆம் ஆண்டு நொடிப்புநிலை மற்றும் திவால் சட்டத்தின் கீழ் 'நிறுவனச் சீரமைப்புச் செயல்முறையை' தொடங்குவதற்கான ஒரு விண்ணப்பமாகத் தீர்ப்பாயத்தால் கையாளப்பட வேண்டும்.

(2) நிருமச் சட்ட வாரியம் அல்லது நீதிமன்றங்களின் முன் நிலுவையில் உள்ள அனைத்து விவகாரங்கள், நடைமுறைகள் அல்லது வழக்குகளை, இந்தச் சட்டத்தின் கீழ் தீர்ப்பாயத்திற்கு உரிய நேரத்தில் மாற்றுவதை உறுதி

செய்வதற்காக, இந்தச் சட்டத்தின் விதிகளுக்கு இணங்க மத்திய அரசு விதிகளை உருவாக்கலாம்."

[வலியுறுத்திக் கூறப்பட்டது]

10. 01.12.2016 முதல் இந்தச் சட்டம் நடைமுறைக்கு வந்தபோது, 07.12.2016 தேதியிட்ட இரண்டு அறிவிப்புகள் வெளியிடப்பட்டன. 'நிருமங்கள் (நிலுவையில் உள்ள நடைமுறைகளை மாற்றுதல்) விதிகள், 2016' என்று தலைப்பிடப்பட்ட முதல் அறிவிப்பின் விதி 5 பின்வருமாறு குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது:–

"5. **கடன் தீர்க்க இயலாமை என்ற அடிப்படையில் நிலுவையில் உள்ள நிருமக் கலைப்பு நடைமுறைகளை மாற்றுதல்.–** (1) 1956–ஆம் ஆண்டு சட்டத்தின் பிரிவு 433, உட்பிரிவு (e)–ன் கீழ், கடன் தீர்க்க இயலாமை என்ற அடிப்படையில் உயர் நீதிமன்றத்தின் முன் நிலுவையில் உள்ள அனைத்து மனுக்களும்–எந்த மனுக்கள் 1959–ஆம் ஆண்டு நிருமங்கள் (நீதிமன்ற) விதிகளின் விதி 26–ன் படி எதிர்மேல்முறையீட்டாளருக்கு இன்னும் வழங்கப்படவில்லையோ –அவை அனைத்தும் சம்பந்தப்பட்ட அதிகார வரம்பு கொண்ட தீர்ப்பாயத்திற்கு மாற்றப்படும், அத்தகைய மனுக்கள், சட்டத்தின் முறையே பிரிவு 7, 8 அல்லது 9–ன் கீழான விண்ணப்பங்களாகக்

கருதப்பட்டு, அந்தச் சட்டத்தின் பகுதி II–ன் படி கையாளப்பட வேண்டும்:

வரம்புரையாக, விதி 7–ன் படி மாற்றப்பட்ட ஆவணங்களில் உள்ள தகவல்கள் தவிர, சட்டத்தின் பிரிவு 7, 8 அல்லது 9–ன் கீழ் மனுவை ஏற்பதற்குத் தேவையான பிற தகவல்களை –முன்மொழியப்படும் நொடிப்புநிலை நிபுணரின் விவரங்கள் உட்பட–மனுதாரர் இந்த அறிவிப்பு வெளியான அறுபது நாட்களுக்குள் தீர்ப்பாயத்தில் சமர்ப்பிக்க வேண்டும், அவ்வாறு செய்யத் தவறினால், அந்த மனு காலாவதியாகிவிடும்."

11. அதே நேரத்தில், அதே தேதியில், 'நிருமங்கள் (சிரமங்களை நீக்குதல்) நான்காவது உத்தரவு, 2016'–ன் மூலம், அந்த உத்தரவின் உட்கூறு 2–ல் பின்வருமாறு தெளிவுபடுத்தப்பட்டது:–

"(2) 2013–ஆம் ஆண்டு நிருமங்கள் சட்டத்தின் பிரிவு 434, உட்பிரிவு (1), கூறு (c)–ல் உள்ள நிபந்தனைக்கு பிறகு, பின்வரும் நிபந்தனைகள் சேர்க்கப்பட வேண்டும், அதாவது:–

"மேலும் வரம்புரையாக,

xxx xxx xxx

(ii) உயர் நீதிமன்றங்களிலிருந்து மாற்றப்படாத நிறுவனக் கலைப்பு தொடர்பான நடைமுறைகள்;

1956–ஆம் ஆண்டு நிருமங்கள் சட்டம் மற்றும் 1959–ஆம் ஆண்டு நிருமங்கள் (நீதிமன்ற) விதிகளின்படியே கையாளப்பட வேண்டும்.""

12. 29.06.2017 தேதியிட்ட 'நிருமங்கள் (நிலுவையில் உள்ள நடைமுறைகளை மாற்றுதல்) இரண்டாவது திருத்த விதிகள், 2017' என்ற தலைப்பிலான அறிவிப்பின் மூலம், விதி 5 பின்வருமாறு மாற்றியமைக்கப்பட்டது:–

"5. கடன் தீர்க்க இயலாமை என்ற அடிப்படையில் நிலுவையில் உள்ள நிருமக் கலைப்பு நடைமுறைகளை மாற்றுதல்.– (1) 1956–ஆம் ஆண்டு சட்டத்தின் பிரிவு 433, உட்பிரிவு (e)–ன் கீழ், கடன் தீர்க்க இயலாமை என்ற அடிப்படையில் உயர் நீதிமன்றத்தின் முன் நிலுவையில் உள்ள அனைத்து மனுக்களும்–எந்த மனுக்கள் 1959–ஆம் ஆண்டு நிருமங்கள் (நீதிமன்ற) விதிகளின் விதி 26–ன் படி எதிர்மேல்முறையீட்டாளருக்கு இன்னும் வழங்கப்படவில்லையோ –அவை அனைத்தும் சம்பந்தப்பட்ட அதிகார வரம்பு கொண்ட தீர்ப்பாயத்திற்கு மாற்றப்படும், அத்தகைய மனுக்கள், சட்டத்தின் முறையே

பிரிவு 7, 8 அல்லது 9–ன் கீழான விண்ணப்பங்களாகக் கருதப்பட்டு, அந்தச் சட்டத்தின் பகுதி II–ன் படி கையாளப்பட வேண்டும்:

வரம்புரையாக, விதி 7–ன் படி மாற்றப்பட்ட ஆவணங்களில் உள்ள தகவல்கள் தவிர, திவால் சட்டத்தின் பிரிவு 7, 8 அல்லது 9–ன் கீழ் மனுவை ஏற்பதற்குத் தேவையான பிற தகவல்களை–முன்மொழியப்படும் நொடிப்புநிலை நிபுணரின் விவரங்கள் உட்பட–மனுதாரர் 15.07.2017–க்குள் தீர்ப்பாயத்தில் சமர்ப்பிக்க வேண்டும். அவ்வாறு செய்யத் தவறினால், அந்த மனு காலாவதியாகிவிடும்:

மேலும் வரம்புரையாக, அந்த மனுக்களில் உள்ள எந்தவொரு தரப்பினரும், 15.07.2017–க்குப் பிறகு, சட்டத்தின் விதிகளின்படி, அந்தச் சட்டத்தின் பிரிவு 7, 8 அல்லது 9–ன் கீழ் முறையே புதிய விண்ணப்பங்களைத் தாக்கல் செய்யத் தகுதியுடையவர்கள் ஆவார்கள்:

மேலும் வரம்புரையாக, இந்த விதியின் கீழ் ஒரு நிறுவனத்தைக் கலைப்பதற்கான மனு தீர்ப்பாயத்திற்கு மாற்றப்படாமல் உயர் நீதிமன்றத்திலேயே தங்கியிருக்கும் பட்சத்தில், அதே நிறுவனத்திற்கு எதிராக 15.12.2016 அன்று நிலுவையில் உள்ள (1956–ஆம் ஆண்டு

சட்டத்தின் பிரிவு 433(e)–ன் கீழான) மற்றொரு மனுவும் தீர்ப்பாயத்திற்கு மாற்றப்படாது. அந்த இரண்டாவது மனுவின் நகல் எதிர்மேல்முறையீட்டாளருக்கு வழங்கப்படாமல் இருந்தாலும் கூட, அது உயர் நீதிமன்றத்திலேயேதான் இருக்க வேண்டும்."

13. நிறுவனங்கள் (நீதிமன்றம்) விதிகள், 1959 இன் விதிகள் 26 மற்றும் 27 பின்வருமாறு படிக்கப்படுகின்றன:

"விதி 26. மனுவைச் சேர்ப்பித்தல் – ஒவ்வொரு மனுவும், அதில் பெயரிடப்பட்டுள்ள எதிர்மேல்முறையீட்டாளருக்கும், மற்றும் சட்டம் அல்லது இந்த விதிகள் கோரும் பிற நபர்களுக்கும், அல்லது நீதிபதி அல்லது பதிவாளர் உத்தரவிடும் நபர்களுக்கும் சேர்ப்பிக்கப்பட வேண்டும், வேறுவிதமாக உத்தரவிடப்படாவிட்டால், மனுவின் நகலானது அந்த மனு தொடர்பான அறிவிப்புடன் இணைத்து வழங்கப்பட வேண்டும்.

விதி 27. மனுவின் அறிவிப்பு மற்றும் சார்வு செய்யப்படும் காலம் – எந்தவொரு நபருக்கும் வழங்கப்பட வேண்டிய மனுவின் அறிவிப்பானது, படிவம் எண் 6–ல் இருக்க வேண்டும், நீதிமன்றம் வேறுவிதமாக உத்தரவிடாத வரை அல்லது இந்த விதிகளில் வேறுவிதமாகக் கூறப்படாத

வரை, அந்த அறிவிப்பானது விசாரணைத் தேதிக்குக் குறையாமல் 14 நாட்களுக்கு முன்னதாக வழங்கப்பட வேண்டும்.

வரம்புரையாக, எப்பொழுதும், இந்தச் சட்டத்தின் மூலமாகவோ அல்லது இந்த விதிகளின் கீழோ மத்திய அரசுக்கு ஏதேனும் அறிவிப்பு (Notice) வழங்கப்பட வேண்டியிருந்தால், நீதிமன்றம் வேறுவிதமாக உத்தரவிடாத வரை, அந்த அறிவிப்பானது விசாரணைத் தேதிக்குக் குறையாமல் 28 முழுமையான நாட்களுக்கு முன்னதாக வழங்கப்பட வேண்டும்."

14. விதி 27-ன் கீழ் இணைக்கப்பட்டுள்ள படிவம் எண் 6 பின்வருமாறு அமைகிறது:

"படிவம் எண் 6

(விதி 27-ஐப் பார்க்கவும்)

[படிவம் எண் 1-ல் உள்ளவாறே தலைப்பு]

நிரும மனு எண் ..... / 19

மனுவின் அறிவிப்பு

நிறுவனங்கள் சட்டம், 1956 இன் பிரிவு.....ன் கீழ், ...க்கு ..... ஆல் சமர்ப்பிக்கப்பட்ட ..... நாளில் ..... 19..... ..... 19..... மேலும், மேற்படி மனுவானது ..... நாளில் ..... 19 நிரும நீதிபதியின் முன்னிலையில் விசாரணைக்காகத் தீர்மானிக்கப்பட்டுள்ளது. விசாரணையில் மனுவை ஆதரிக்கவோ அல்லது எதிர்க்கவோ நீங்கள் விரும்பினால், மனுவின் விசாரணைக்கு நிர்ணயிக்கப்பட்ட தேதிக்கு முன்னதாக..... நாட்களுக்கு முன்னர் என்னைத் தொடர்புகொள்ளும்படி எழுத்துப்பூர்வமாக எனக்கு அறிவிப்பை வழங்கவும், மேலும் விசாரணைக்கு நேரிலோ அல்லது உங்கள் வழக்குரைஞர் மூலமாகவோ முன்னிலையாக வேண்டும். நீங்கள் இந்த மனுவை எதிர்க்க விரும்பினால், அதற்கான காரணங்கள் அல்லது உங்கள் ஆணையுறுதி ஆவணத்தின் நகலை உங்கள் அறிவிப்புடன் இணைத்து வழங்க வேண்டும். உங்களுக்கு மனுவின் நகல் தேவைப்பட்டால், அதற்கான நிர்ணயிக்கப்பட்ட கட்டணத்தைச் செலுத்திப் பெற்றுக்கொள்ளலாம் / அல்லது அது இத்துடன் இணைக்கப்பட்டுள்ளது.

தேதி …….. (ஒப்பம்)……. பெயர் ……...

(மனுதாரருக்கான வழக்குரைஞர்)

விலாசம்:

[இந்த அறிவிப்பானது ..... நாளில் ..... 19 அன்றும் அல்லது அதற்கு முன்னதாகவும் சார்வுறப்பட வேண்டும்.]

குறிப்பு: மனுவில் பெயரிடப்பட்டுள்ள எதிர்மேல்முறையீட்டாளருக்கு அறிவிப்பு அனுப்பப்படும்போது, அந்த அறிவிப்புடன் மனுவின் நகலையும் சேர்த்து அவருக்கு வழங்க வேண்டும்."

15. மேலே குறிப்பிட்ட விதிகளின் விளக்கத்தில் கருத்து வேறுபாடுகள் இருப்பதாக திரு. சென் சுட்டிக்காட்டினார். அசோக் கமர்ஷியல் என்டர்பிரைசஸ் –எதிர்– பரெக் அலுமினெக்ஸ் லிமிடெட், (2017) 4 பம் சி.ஆர் 653 என்ற வழக்கில், பம்பாய் உயர்நீதிமன்றம் விதி 26–ல் குறிப்பிடப்பட்டுள்ள அறிவிப்பானது 'முன்–அனுமதி அறிவிப்பு' என்று குறிப்பிட்டது; எனவே, எந்தெந்த நிறுவன கலைப்பு மனுக்களில் எதிர்மேல்முறையீட்டாளருக்கு முன்–அனுமதி அறிவிப்புகள் வழங்கப்பட்டு சார்வு செய்யப்பட்டதோ, அந்த மனுக்கள் அனைத்தும் உயர்நீதிமன்றத்திலேயே தக்கவைக்கப்படும் என்று தீர்ப்பளித்தது.

மறுபுறம், தி/ள். எம்.கே. அண்ட் சன்ஸ் இன்ஜினியரிங் –எதிர்– ஈசன் ரேரோல் லிமிடெட், நி.ம.எண்./364/2016 என்ற வழக்கில், சென்னை உயர்நீதிமன்றம் விதி 26–ன் கீழான அறிவிப்பானது நிறுவன கலைப்பு மனுவின் 'பின்–அனுமதி' நிலையை குறிப்பதாகக் கருதியது, அதற்கேற்ப, ஏற்கனவே நிறுவன கலைப்பு உத்தரவு பிறப்பிக்கப்பட்ட மனுக்கள் மட்டுமே உயர்நீதிமன்றத்தில் தக்கவைக்கப்படும் என்று தீர்ப்பளித்தது. இந்த நோக்கத்திற்காக, சென்னை உயர்நீதிமன்றம் விதி 27–ன் கீழ் இணைக்கப்பட்டுள்ள படிவம் எண். 6 மற்றும் அந்தப் படிவத்தில் உள்ள மனுவின் அறிவிப்பில் இடம்பெற்றுள்ள 'அனுமதிக்கப்பட்டது' என்ற சொற்றொடரையும் வலுவாக ஆதாரமாகக் கொண்டது.

16. நிறுவனங்கள் (நீதிமன்ற) விதிகள் 1959–ன் விதிகள் 26 மற்றும் 27–ஐ மேலோட்டமாக வாசிக்கும்போதே, அவை தெளிவாக 'அனுமதிக்கப்படுவதற்கு முந்தைய' சூழலையே குறிப்பிடுகின்றன என்பது எங்களது கருத்தாகும், மேலும், படிவம் எண் 6–ல் உள்ள அறிவிப்பு, விசாரணைத் தேதிக்கு 14 நாட்களுக்குக் குறையாமல் வழங்கப்பட வேண்டும் என்பதை இந்த விதிகள் தெளிவுபடுத்துகின்றன. எனவே, படிவம் எண் 6–ல் உள்ள "அனுமதிக்கப்பட்டது" என்ற வெளிப்பாடானது, நிறுவனக் கலைப்பு மனுவில் அறிவிப்பு வழங்கப்பட்டுள்ளது என்பதை மட்டுமே குறிக்கிறது; மேலும் அந்த மனு,

ஒரு குறிப்பிட்ட தேதியில் "நிறுவன நீதிபதியின் முன் விசாரணைக்காக நிர்ணயிக்கப்பட்டுள்ளது" என்பதையும் இது தெளிவுபடுத்துகிறது. எனவே, மெட்ராஸ் உயர் நீதிமன்றத்தின் கருத்து முற்றிலும் தவறானது என்றும், அதே நேரத்தில் பம்பாய் உயர் நீதிமன்றத்தின் கருத்து சட்டப்படி சரியானது என்றும் நாங்கள் கருதுகிறோம்.

17. சட்டத்தின் தற்போதைய நிலை என்னவென்றால், முதல் கட்டமாக, 2016-ஆம் ஆண்டு நொடிப்புநிலை மற்றும் திவால் சட்டம் இயற்றப்பட்டபோது, 1959-ஆம் ஆண்டு நிறுவனங்கள் (நீதிமன்ற) விதிகளின் விதி 26-ன் கீழ் அறிவிப்பு வழங்கப்படாத நிறுவனக் கலைப்பு மனுக்கள் மட்டுமே தேசிய நிறுவனச் சட்டத் தீர்ப்பாயத்திற்கு மாற்றப்பட்டு, இந்தச் சட்டத்தின் கீழான மனுக்களாகக் கருதப்பட வேண்டும் என்று இருந்தது. இருப்பினும், இந்தச் சட்டத்தின் (Code) செயல்பாட்டின் போது, உயர் நீதிமன்றங்கள் மற்றும் இந்தச் சட்டத்தின் கீழான தீர்ப்பு அதிகாரி ஆகிய இருவரிடமும் இணையாக நடைபெறும் நடைமுறைகள், இந்தச் சட்டத்தின் நோக்கத்தையே முடக்கிவிடும் என்று அரசாங்கம் உணர்ந்தது; அதாவது, நஷ்டத்தில் இருக்கும் நிறுவனக் கடனாளிகளை மீட்டெடுப்பதே இந்தச் சட்டத்தின் முக்கிய நோக்கமாகும். இந்த நோக்கத்திற்கு இணங்க, விதிகள் தொடர்ந்து திருத்தப்பட்டு வந்தன; இறுதியாக, 2018-ஆம் ஆண்டில் சட்டத்தின் பிரிவு 434-ல் ஒரு திருத்தம் கொண்டு வரப்பட்டது; அந்தத் திருத்தத்தின்

படி, அறிவிப்பு வழங்கப்பட்டு உயர் நீதிமன்றங்களில் நிலுவையில் உள்ள நிறுவனக் கலைப்பு மனுக்களாக இருந்தாலும் கூட, எவரேனும் ஒருவர் அந்த மனுக்களைத் தேசிய நிறுவனச் சட்டத் தீர்ப்பாயத்திற்கு மாற்றக் கோரி விண்ணப்பிக்கலாம், அவ்வாறு விண்ணப்பிக்கும் பட்சத்தில், அந்த மனுக்கள் உயர் நீதிமன்றத்தால் தீர்ப்பு அதிகாரிக்கு மாற்றப்பட வேண்டும்; மேலும், அவை இந்தச் சட்டத்தின் கீழான ஒரு நொடிப்புநிலை மனுவாகக் கருதப்பட்டு விசாரிக்கப்படும். இந்தச் சட்டரீதியான திட்டம், 1985–ஆம் ஆண்டு நலிவடைந்த தொழில்துறை நிறுவனங்கள் (சிறப்பு வகையங்கள்) சட்டத்தின் பிரிவு 20–ன் சூழலில் இருந்தாலும், ஜெய்ப்பூர் மெட்டல்ஸ் & எலக்ட்ரிக்கல்ஸ் எம்ப்ளாயீஸ் ஆர்கனைசேஷன், பொதுச் செயலாளர் திரு. தேஜ் ராம் மீனா மூலமாக –எதிர்– ஜெய்ப்பூர் மெட்டல்ஸ் & எலக்ட்ரிக்கல்ஸ் லிமிடெட், அதன் நிர்வாக இயக்குனர் மற்றும் பலர் மூலமாக என்ற வழக்கில், இந்த நீதிமன்றத்தின் நீதியர் அமர்வால் 12.12.2018 அன்று பிறப்பிக்கப்பட்ட மேற்படி தீர்ப்பு எங்களது முந்தைய தீர்ப்பில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது.

18. மேற்கூறியவாறு, சட்டரீதியான திட்டத்தைக் குறிப்பிட்ட பிறகு, இந்த நீதிமன்றம் பின்வருமாறு தீர்ப்பளித்தது:

> "17. இருப்பினும், இத்துடன் இந்த விவகாரம் முடிவுக்கு வந்துவிடவில்லை. 11.01.2018 அன்று, 3–ஆம் எதிர்மேல்முறையீட்டாளர் இந்தச் சட்டத்தின் பிரிவு 7–ன்

கீழ் ஒரு விண்ணப்பத்தைத் தாக்கல் செய்துள்ளார் என்பதும், அந்த விண்ணப்பத்தை ஏற்று 13.04.2018 அன்று தேசிய நிறுவனச் சட்டத் தீர்ப்பாயத்தால் ஓர் உத்தரவு பிறப்பிக்கப்பட்டுள்ளது என்பதும் தெளிவாகிறது. இந்த நடைமுறையானது ஒரு சுதந்திரமான நடைமுறையாகும்; இதற்கும், உயர் நீதிமன்றத்தின் முன் நிலுவையில் உள்ள நிறுவனக் கலைப்பு நடைமுறைகளை மாற்றுவதற்கும் எந்தத் தொடர்பும் இல்லை. உயர் நீதிமன்றத்தால் நிறுவனக் கலைப்பு உத்தரவு பிறப்பிக்கப்படுவதற்கு முன்னதாக எந்த நேரத்திலும், இந்தச் சட்டத்தின் பிரிவு 7–ன் கீழ் விண்ணப்பிப்பதற்கான உரிமை 3–ஆம் எதிர்மேல்முறையீட்டாளருக்கு இருந்தது. இந்தச் சட்டத்தின் பிரிவு 7–ஐ, பின்வருமாறு அமையும் பிரிவு 238–உடன் இணைத்துப் படிப்பதன் மூலம் இது தெளிவாகிறது:

> **"238. இந்தச் சட்டத்தின் வகையங்கள் பிற சட்டங்களை மேலோங்கும்.–** நடைமுறையில் உள்ள வேறு எந்தச் சட்டத்திலோ அல்லது அத்தகைய சட்டத்தின் அடிப்படையில் செயல்படும் எந்தவொரு ஆவணத்திலோ, இந்தச் சட்டத்தின் விதிகளுக்கு முரணாக ஏதேனும் கூறப்பட்டிருந்தாலும், இந்தச் சட்டத்தின் விதிகளே அமலில் இருக்கும்."

18. நிறுமங்கள் சட்டம் 2013–ன் பிரிவு 434–ஆனது, இந்தச் சட்டத்தின் பதினோராவது அட்டவணையால் திருத்தப்பட்டுள்ளதால், திருத்தப்பட்ட அந்தப் பிரிவு 434–ஐ கம்பனிகள் சட்டத்தின் பகுதியாகப் பார்க்காமல், இந்தச் சட்டத்தின் ஒரு பகுதியாகவே வாசிக்க வேண்டும் என்ற திரு. தவே அவர்களின் புத்திசாலித்தனமான வாதம் நிராகரிக்கப்பட வேண்டும், ஏனெனில், பிரிவு 434 இந்தச் சட்டத்தின் அட்டவணையால் மாற்றீடு செய்யப்பட்டிருந்தாலும், அவ்வாறு மாற்றீடு செய்யப்பட்ட அந்தப் பிரிவு நிறுமங்கள் சட்டம் 2013–ல் மட்டுமே இடம் பெற்றுள்ளது மற்றும் அது அந்தச் சட்டத்தின் ஒரு அங்கமாகவே உள்ளது. நிலைமை இவ்வாறு இருப்பதால், மாற்றீடு செய்யப்பட்ட சட்டத்தின் பிரிவு 434–க்கும், இந்தச் சட்டத்தின் விதிகளுக்கும் இடையே ஏதேனும் முரண்பாடு ஏற்பட்டால், பிந்தையதே மேலோங்கி இருக்க வேண்டும். பாதுகாக்கப்பட்ட நிதி வழங்குநரான அல்கெமிஸ்ட் அசெட் ரீகன்ஸ்ட்ரக்ஷன் கம்பெனி லிமிடெட் என்ற நிறுவனத்தால் தொடங்கப்பட்ட ஒரு சுதந்திரமான சட்ட நடைமுறைக்கு, இந்தச் சட்டத்தின் பிரிவு 238–ஐப் பயன்படுத்தியது முற்றிலும் சரியானது என்பதே எங்களது கருத்தாகும். நிலைமை இவ்வாறு இருக்கையில், தேசிய நிறுவனச்

சட்டத் தீர்ப்பாயத்தின் முன்னால் நடைபெறும் நடைமுறைகள் அதிகார வரம்பற்றவை என்று உயர் நீதிமன்றம் எவ்வாறு தீர்ப்பளித்திருக்க முடியும் என்பதைப் புரிந்து கொள்வது கடினமாக உள்ளது. எனவே, இதன் அடிப்படையில், உயர் நீதிமன்றத்தின் தீர்ப்பானது நீக்கறவு செய்யப்பட வேண்டும். தேசிய நிறுவனச் சட்டத் தீர்ப்பாயத்தின் நடைமுறைகள், தற்போது எந்த நிலையில் நிறுத்தப்பட்டிருந்தனவோ, அந்த நிலையிலிருந்தே இனி தொடர்ந்து நடைபெறும். சட்டத்தின் பிரிவு 238–ன் காரணமாக, உயர் நீதிமன்றத்தில் நிலுவையில் உள்ள நிறுவன மனுவை இனிமேல் தொடர்ந்து நடத்த முடியாது என்பது வெளிப்படையானது. சட்டத்தின் கீழான நடைமுறைகள் அவற்றின் முழுமையான போக்கில் நடைபெற வேண்டும் என்ற உண்மையை முன்னிட்டு, உயர் நீதிமன்றத்தில் நிலுவையில் உள்ள நீதிப்பேராணை மனுக்களும் முடித்து வைக்கப்பட வேண்டும். ஆகவே, நாங்கள் இந்த மேல்முறையீட்டை அனுமதித்து, உயர் நீதிமன்றத்தின் தீர்ப்பை நீக்கறவு செய்கிறோம்."

19. திரு. சென் அவர்கள், (2018) 2 ஏ.ஐ.ஆர் பம் ஆர் 350–ல் அறிக்கையிடப்பட்ட <u>பி.எஸ்.எல் லிமிடெட் –எதிர்– ஜோடன் இந்தியா பிரைவேட் லிமிடெட்</u> என்ற வழக்கில், பம்பாய் உயர் நீதிமன்றத்தின் தனி

நீதிபதி வழங்கிய தீர்ப்பையும் எங்களிடம் முன்வைத்தார். கற்றறிந்த தனி நீதிபதி, இந்தச் சட்டத்தின் அதே சட்டப்பிரிவுகளையும் மற்றும் அதன் கீழ் உருவாக்கப்பட்ட துணைச் சட்டங்களையும் குறிப்பிட்டுக் காட்டிய பிறகு, பின்வருமாறு தீர்ப்பளித்தார்:–

> "93. அறிவிப்பு வழங்கப்பட்டதற்குப் பிந்தைய நிறுவனக் கலைப்பு மனுக்கள் தொடர்ந்து 1956–ஆம் ஆண்டு நிறுமங்கள் சட்டத்தின் மூலமே நிர்வகிக்கப்படும் என்பது – அந்த நடைமுறைகளுக்கு 1956–ஆம் ஆண்டு கம்பெனிகள் சட்டமே பொருந்தும் என்பதை மட்டுமே குறிக்கிறது. இருப்பினும், அறிவிப்பு வழங்கப்பட்ட ஒரு நிறுவனக் கலைப்பு மனு நிலுவையில் இருக்கும்போது, நொடிப்புநிலை மற்றும் திவால் சட்டத்தின் கீழ் ஒரு புதிய நடைமுறை தொடங்கப்பட்டு, அதில் 'பிரிவு 14'–ன் கீழான உத்தரவுகள் உட்பட தேசிய நிறுவனச் சட்டத் தீர்ப்பாயத்தால் ஏதேனும் உத்தரவுகள் பிறப்பிக்கப்பட்டால், நொடிப்புநிலை மற்றும் திவால் சட்டத்தின் விளைவுகள், அறிவிப்புக்குப் பிந்தைய நடைமுறைகளுக்குப் பொருந்தாது என்று இதற்குப் பொருள் கொள்ளக் கூடாது; அந்த பழைய நடைமுறைகள் எந்த நிலையில் இருந்தாலும் சரி அவற்றிற்கு நொடிப்புநிலை மற்றும் திவால் சட்டத்தின் உத்தரவுகள் பொருந்தும்.

xxx xxx xxx

98. மேலும், உயர் நீதிமன்றத்தில் ஒரு நிறுவனக் கலைப்பு மனு தாக்கல் செய்யப்பட்டு அங்கேயே நிலுவையில் இருக்கிறது என்பதற்காக, அந்த நிறுவனத்திற்கு எதிராக நொடிப்புநிலை மற்றும் திவால் சட்டத்தின் கீழ் ஒருவருக்குக் கிடைக்கும் சட்டப்பூர்வ தீர்வுகளை இந்த இடைக்கால விதியானது எந்த வகையிலும் பாதிக்க முடியாது, அவ்வாறு பாதிப்பதாகக் கருதினால், அது நொடிப்புநிலை மற்றும் திவால் சட்டம் சட்டப்புத்தகத்திலேயே இல்லாதது போல் நடத்துவதற்குச் சமமாகும்; மேலும், இது புதிய சட்டத்தினால் மக்களுக்குக் கிடைக்கும் நன்மைகளைப் பறிப்பதாகவும் அமைந்துவிடும். இது, நொடிப்புநிலை மற்றும் திவால் சட்டத்தின் தெளிவான மொழிநடைக்கு முரணானதாகும். மனுதாரரின் வாதங்கள் ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டால், எந்தெந்த நிறுவனங்களுக்கு எதிராக அறிவிப்புக்குப் பிந்தைய நிறுவனக் கலைப்பு மனு ஏற்கப்பட்டதோ அல்லது தற்காலிகத் தீர்வாளர் நியமிக்கப்பட்டாரோ, அந்த நிறுவனங்களுக்கு நொடிப்புநிலை மற்றும் திவால் சட்டத்தின் விதிகள் எக்காலத்திலும் பொருந்தவே பொருந்தாது என்ற நிலை உருவாகிவிடும்.

xxx xxx xxx

100. அறிவிப்புக்கு பிந்தைய நிறுவனக் கலைப்பு நடைமுறைகள் 1956–ஆம் ஆண்டு நிறுமங்கள் சட்டத்தின் விதிகளின்படி "கையாளப்பட வேண்டும்" என்ற வெறும் காரணத்தினால் மட்டும், திவால் மற்றும் நொடிப்புநிலைச் சட்டத்தின் கீழ் முறையாகத் தொடங்கப்பட்ட நடைமுறைகளுக்கு அந்தச் சட்டம் பொருந்துவதைத் தடுத்துவிட முடியாது; அல்லது அது போன்ற நடைமுறைகளை நிறுத்தி வைக்க முடியும் என்பதையும் இது குறிக்காது."

20. இந்தத் தீர்ப்பானது பம்பாய் உயர் நீதிமன்ற நீதியர் அமர்வால் உறுதி செய்யப்பட்டது. இந்தத் தீர்ப்பின் மூலம் அறிவிக்கப்பட்ட சட்டக் கோட்பாட்டிற்கு எங்களது அங்கீகாரம் உண்டு என்பதை நாங்கள் விளம்புகை செய்கிறோம்.

21. எனவே, இதன் விளைவாக உருவாகும் நிலைப்பாடானது யாதெனில், மேல்முறையீட்டு தீர்ப்பாயத்தின் விவாதம் சரியானது அல்ல என்ற மேல்முறையீட்டாளரின் கற்றறிந்த வழக்குரைஞரின் வாதத்தை நாங்கள் ஏற்றுக்கொள்கிறோம். இந்தச் சட்டத்தின் கீழ் எத்தகைய நபர்கள் திவால் நடைமுறைகளைத் தொடங்கத் தகுதியற்றவர்கள் என்பதைப்

பிரிவு 11 குறிப்பிடுகிறது. குறிப்பாக, பிரிவு 11(d) பின்வருமாறு குறிப்பிடுகிறது:–

> **"11. விண்ணப்பம் செய்யத் தகுதியற்ற நபர்கள்:** பின்வரும் நபர்கள் இந்த அத்தியாயத்தின் கீழ் நிறுவனத் திவால் தீர்வு நடைமுறையைத் தொடங்குவதற்கான விண்ணப்பத்தைச் சமர்ப்பிக்கத் தகுதியற்றவர்கள் ஆவர், அதாவது:–
>
> xxx xxx xxx
>
> (ஈ) எந்த ஒரு நிறுவனக் கடனாளருக்கு எதிராக ஏற்கனவே கலைப்பு உத்தரவு பிறப்பிக்கப்பட்டுள்ளதோ, அந்த நபர்.
>
> விளக்கம் – இந்தப் பிரிவின் நோக்கங்களுக்காக, ஒரு "நிறுவனக் கடனாளி" என்பவரில், அந்த நிறுவனக் கடனாளி சார்பாக விண்ணப்பிக்கும் "நிறுவன விண்ணப்பதாரரும்" உள்ளடங்குவார்."

22. இந்தச் சட்டப்பிரிவானது மிகக் குறைந்த அளவிலான பயன்பாட்டைக் கொண்டது; மேலும், யாருக்கு எதிராகக் கலைப்பு உத்தரவு பிறப்பிக்கப்பட்டுள்ளதோ, அந்த நிறுவனக் கடனாளி இந்தப் பிரிவு 10–இன் கீழ் மனுவைத் தாக்கல் செய்வதை மட்டுமே இது தடை செய்கிறது. இந்தப் பிரிவை வாசித்துப் பார்க்கும்போது, மேல்முறையீட்டு தீர்ப்பாயம் முடிவு செய்துள்ளபடி, ஒரு நிறுவனக் கடனாளிக்கு எதிராகக்

கலைப்பு உத்தரவு பிறப்பிக்கப்படும் வரை மட்டுமே பிரிவு 7 அல்லது பிரிவு 9–ன் கீழ் ஒரு திவால் மனுவைத் தாக்கல் செய்ய முடியும் என்ற கருத்து இதில் எழவில்லை. எனவே, நம் முன்னால் உள்ள இந்தப் பிரச்சனை தொடர்பாக, பிரிவு 11–ஐக் குறிப்பிடுவது என்பது முற்றிலும் பொருத்தமற்றது. இருப்பினும், மேல்முறையீட்டு தீர்ப்பாயம் பிறப்பித்த இறுதி உத்தரவில் தலையிட நாங்கள் மறுக்கிறோம்; ஏனெனில், தீர்ப்பாயத்தால் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்ட நிதி சார்ந்த கடன் வழங்குநரின் விண்ணப்பமானது, முற்றிலும் ஒரு சுதந்திரமான நடைமுறை என்பதும், அது திவால் சட்டத்தின் விதிகளின்படியே தீர்மானிக்கப்பட வேண்டும் என்பதும் தெளிவாகிறது.

23. மேல்முறையீட்டு தீர்ப்பாயம் அந்த மேல்முறையீட்டைத் தள்ளுபடி செய்த உத்தரவில் நாங்கள் தலையிடவில்லை என்றாலும், நிறுமங்கள் சட்டத்தின் பிரிவு 434–ல் (2018–ல் சேர்க்கப்பட்ட) உள்ள நிபந்தனையின் கீழ் விண்ணப்பிப்பதற்கான உரிமையை நாங்கள் மேல்முறையீட்டாளருக்கு வழங்குகிறோம். இதன் மூலம், டெல்லி உயர் நீதிமன்றத்தில் நிலுவையில் உள்ள நிறுவனக் கலைப்பு நடைமுறையை தேசிய நிறுவனச் சட்டத் தீர்ப்பாயத்திற்கு மாற்றிக் கொள்ளலாம்; அவ்வாறு மாற்றப்பட்ட பிறகு, அது திவால் சட்டத்தின் பிரிவு 9–ன் கீழான ஒரு நடைமுறையாகக் கருதப்படும்.

24. மேற்கூறிய கருத்துரைகளுடன், இந்த மேல்முறையீட்டு மனுவை நாங்கள் முடித்து வைக்கிறோம்.

மேல்முறையீடு முடித்துவைக்கப்பட்டது.

<u>பொறுப்புத் துறப்பு</u>

"வட்டார மொழியில் மொழியாக்கம் செய்யப்பட்ட இத்தீர்ப்புரையானது, வழக்காடி, தன்னுடைய மொழியில் புரிந்துகொள்வதற்கும் பயன்படுத்திக் கொள்வதற்கும் உட்பட்டதேயன்றி, வேறெந்த நோக்கத்திற்காகவும் பயன்படுத்திக்கொள்ளலாகாது. அனைத்து நடைமுறையான மற்றும் அலுவல்முறையான நோக்கங்களுக்கும் மற்றும் தீர்ப்புரையை நிறைவேற்றலுக்கும், செயற்படுத்தலுக்கும் அதன் ஆங்கிலப் பதிப்பே அதிகாரப்பூர்வமானதாகும்."